

N^o

28.

NIEDZIELA.

2 Lutego. 1819 r.

CZYLI

WIADOMOŚCI WOJENNE.

Treść. Wiadomości Kraiowe: z Peterzburga. Wiadomości Zagraniczne: Niemcy. Francya. Włochy. Rozmaitości.

WIADOMOŚCI KRAIOWE.

z Peterzburga, 2 Lutego.

J. O. X. J. *Giedroyć* Biskup Zmudzki przesyłając za Exemplarz gazety naszej zwyczajną prenumeratę, dołączyć raczył na rzecz Inwalidów rubli assygnacyynych sześćdziesiąt.—

— Chociaż smutek postracie Nayukochońskiej siostry Naylepszego z Monarchów, Naymiłosciwszego Pana naszego Cesarza JMści Alexandra, okrył stolicę tutejszą powszechną żałobą i zamknął wszystkie teatra i miejsca zabaw publicznych, słyhać atoli że ostatnie dni karnawału będą poświęcone niewinnym zabawom ludu, to jest *góry z lodu* będą miały miejsce, a nawet i reprezentacyie beatralne. Wątpić iednakże należy, aby te były liczne i znalazły ochoczych widzów.

List z Narwy.

Miasto Narwa w dniu 29 Grudnia o godzinie 7 z południa uszczęśliwionem zostało przybyciem Nayiasniejszey Cesarzowey *Maryi*. N. Podroźnia raczyła się zatrzymać w domie przygotowanym dla siebie, gdzie spotkana

została przez Komendanta Jenerał-Majora i kawalera *Jefimowicza* wspólnie z urzędnikami cywilnemi i woyskowemi. — Obywatele mieli szczęście ofiarować N. Cesarzowey chleb i sól. Po czem tenże Komendant stawił przed N. Panią urzędników rozmaitych Cywilnych i woyskowych, rownie też i dam, iako to małżonkę swoją i innych. O pół iedynastey N. Pani iadła wieczerzę z znakomitszemi urzędnikami i innemi znakomitemi osobami płci oboiej; po wieczerzy zaś o godzinie 2 z północy w dalszą udała się podróż. Chcąc zaś okazać dowód szczególney swey Monarszey łaski, ofiarowała Komendantowi pierscien brylantowy ozdobiony swą cyfrą, a gospodyni domu fermoar dyamentowy. — Miasto Przez całą noc wspaniale było oświecone.

— Dołączone przy tem piśmie rubli dzieścię na rzecz Inwalidów, weszły do ich kassy.

WIADOMOSCI ZAGRANICZNE.

NIEMCY.

Od Brzegów Menu, 22 Stycznia.

Król JMśc Wirtembergski w celu uwiecznienia pamiątki Nayiasniejszey Królowey

małżonki swojej, mianował założony przez nią instytut wychowania Panien, *Institutem Katarzyny*.

W Wirtembergu zawiązało się w tych dniach towarzystwo, którego celem jest wystawienie pomnika na cześć zeszcłej Królowey. Członki takowego mają zamiar założyć towarzystwo dobroczynności i uczcić je imieniem towarzystwa *Katarzyny*. Summa zaś iakiey na ten przedmiot potrzeba ma być zebraną z podpisów.

FRANCYJA.

z Paryża, 19 Stycznia.

Ostatnia przemiana w ministerstwie niepozabawiła ieszcze zapalonych rojalistów zupełney nadziei i śmiałości. Rozsiewają pogłoski znowu, że wkrótce inna zaydzie w temże przedmiocie przemiana, tycząca się iezeli nie samych ministrów, to przynajmniej ich systematu. Przez takie to srodki staraią się sprawić wrażenie na umysłach publiczności i rozsiać powszechną trwogę. Lecz wiadomo wszystkim, że przyjęty teraz systemat przez ministrów jest potwierdzonym przez całą Francyją i uznanym za konstytucyjno liberalny, mający za najgłówniejszy przedmiot: — Zachowanie karty konstytucyjney i dokładne iey przepisów wykonanie. Od niejakiego czasu co raz się widoczniey okazuje, że w terażniejszych posiedzeniach izby deputowanych sama tylko strona prawa składa opozycyją, a tak nazwane centrum czyli pierwsza wolnie myśląca opozycyja, przyłącza się do strony lewey, to iest do strony ministrów. Ważnem także iest i to, że Xiążę Angulemski przystąpił do systematu terażniejszego. *Zapaleni Rojaliści* ieszcze w dniu 26 Grudnia mieli się za zwycięzców; lecz tryumf ich był za wczesny i zbyt krótki. Duch partyi tak był silny, iż w wielu sądownictwach ociągano się z wydaniem wyroków w oczekiwaniu, która z partyi weźmie górę. Według domiesień z wewnątrznych prowincyi, podobnyż duch istnieje między *zapalonymi rojalistami* i w stronach tamedznych. To naywidoczniey dawało się widzieć wtenczas, kiedy z odległych prowincyi, zjeżdżało się wiele osób do Paryża w nadziei otrzymania placów przy odmianie ministrów, które według ich zdania powinne były być zajęte przez *rojalistów zapalonych*.

Znaliśmy Pułkownik *Fabvier*, w przeciągu iednego tygodnia dwa razy był napadany od iednego człowieka na ulicy, mającego ogro-

mny kiy. Po pierwszym napadnieniu było pozwolono Pułkownikowi mieć oręż przy sobie. Za drugą razą kiedy nieznaiony zaszedł był mu drogę na srodku iednego placu i zadał mu silną ranę w głowę, niechciał użyć swey broni; lecz wytrąciwszy kiy z rąk napastnika rozkazał wziąć go pod areszt.

— Xiążę *Glocesterski*, był dnia wczorayszego na łowach w towarzystwie *Monsieur*, w okolicach Wersalu. Za powrotem był na obiedzie u Króla, gdzie i cała rodzina Królewaska znajdowała się. Bal który *Sir Stuard* dawał w dniu 15 b. m. na cześć tego Xiążęcia, był liczny i świealny. Xiążęta i Xiężna krwi Królewskiej zaszczyciły takowy bytnością swoją; Xiężna zaś *Berry* rozpoczęła go tańcem Polskim. Bal ten zakończony był pięknym kadrylem, w którym taż Xiężna znajdowała się.

— Niektóre dzieinniki doniosły, że dwór Francuzki i święta stolica były się zgodziły na tym czasowe zawieszenie konkordatu ostatniego. Wiadomość ta dotychczas zdaie się być bez zasadną.

Rosprawy procesu oskarżającego, między Jenerałem *Cannuel* i Panami *Senneville* i *Fabvier* zakończone zostały dnia wczorayszego przed trybunałem policyjy poprawczyey. Pan *Mars*, Adwokat Królewski odbywał głos, miesciemy tu kilka peryodów mowy iego:

„Przedmiotem pisma Pana *Senneville*, była odpowiedz na podobneż ze strony Jenerała i dowiedzenie *nayprzód*, że spiszek straszny którego on rys wystawił, niemiął nic istotnego i wartego uwagi. *Powtore*: że rozruchy były wzniecone przez innych nie zaś przez tych których miano za współników spisku.

„Pan *Senneville* zastanawia się *nayprzód* nad okolicznosciami w których rozruchy powstały w Lionie i w takowych uwagach znajdnie się niemało zarzutów przeciwko Jenerałowi *Cannuel*. Napróżno starano się dowiesć że te zarzuty niemogły iego wprost dotyczyć, kiedy w sądzie starano się zwalić wszystko na oddział woyska, któremu ten Jenerał dowodził, i kiedy przytaczano wypadki rewolucyi naszej w celu zarzucenia przeciwko niemu *ważniejszych ieszcze* rzeczy.

„Zapewna, skargi terażniejsze przeciwko niemu mają postać *naywiększey* *wagi*, gdyż *naywięcey* *uczynków* *zarzucanych* *wystawiłyby* *go* *zapewna* *na* *pre-*

sładowania kryminalne a nawet mogłyby sciągnąć nań wyrok śmierci.

(Wyraziwszy potem że zarzuty przeciwko Pana *Ledoux* mogą być przypuszczone, a zaś przeciwko wdowie jego żadną miarą przyjętemi być niemogą, uczynił Pan *Mars* uwagę, że Pan *Lodoux* odmalowany był przez Pana de *Senneville*, iako jeden z głównych aientów podbudzających, i iakby w pewnym względzie był jednym z współników Jenerała *Cannuel* w przedmiotach o które go oskarżano.)

„Co zaś do pisma Pułkownika *Fabvier*, to jest cokolwiek umiarkowańszem; lecz urzędnicy publiczni Lionscy wystawieni tam są iak ludzie słabi i nierozsądni, którzy *samochoz*ę dają się oszukać, Autor ma zamiar dowiedzenia że administracyia jest naygorszą; gdyż daie się powodować próżnością i ambicyą.

„Te jego wyrazy równie iak i innych wiele dotykają wszystkich officialistów i urzędników publicznych; Pan *Cannuel* był także z ich liczby, był albowiem dowodcą siły zbroyney; a więc koniecznie musi być w rządzie obwinionych. Nadto Jenerał ten szczególnie jest wymieniony przez Pułkownika *Fabvier*, iako ten, do którego wszystkie te zarzuty naybardziej się odnoszą i że *Fabvier* wstydziałby się widzieć swe imie obok *Cannuela*.

„Być może, że zarzuty czynione przeciwko *Cannuela* przez Pułkownika *Fabvier* nie dadzą nastania processowi kryminalnemu, lecz zawsze są tak ważne, iż uczynią go nienawistnym i wartym pogardy w oczach uczciwych obywateli.

(W dalszym ciągu Pan *Mars* utrzymuie, że zarzuty i i skargi zależą na wystawianiu administracyi obrzydliwą i członków iey niegodziwemi, do czego także i sąd prewotalny wmieszany został.

Adwokat Królewski przechodząc od rozbiuru skargi uczynioney przez Pana *Senneville* przeciwko Jenerałowi *Cannuel*, znajduie także cechy potwarzy w zarzutach, które ten ostatni pozwolił sobie przeciwko Panu *Senneville*; wyraża albowiem w nich, że tenże *Senneville* należał do spisku, i sprzyiał zamiarom i krokom buntowników, bynajmniey ich nieposkramiając.)

(Dokończenie potem.)

W Ł O C H Y.

z *Parmy*, 17 *Stycznia*.

Wielki Xiążę Rossyyski *Michał* w towarzystwie orszaku swojego przybył tu w dniu 5.

b. m. Dnia 7 wyjechał do Poden, a 11 do Florencyi, gdzie miał zamiar przepędzić dni kilka. Dniem pierwiey przybył tam i Wielki Xiążę Toskański dla powitania N. Podróznego.

ROZMAITOŚCI.

Nowe przykłady poświęcenia się kobiet na spalanie w Indyach Wschodnich.

Wiadomo że rząd Wielkiej Brytanii w koloniach wschodnio Indyjskich osądził za rzecz przyzwoitą i odpowiednią polityce swoiey niewzbraniać arbitralnie poświęcania się kobiet owdowiałych do spalania na jednym stosie z ciałem mężów swoich, stara on się tylko utrudniać ile możności dokonanie tego zwyczaju przez uboczne środki. Tym końcem postanowiono, że każdej podobney ofiary wykonanie poprzednio policyi miejscowey doniesione być ma, by ta przez aientów swoich była w stanie powziąć dokładną wiadomość, że poświęcająca się na ogień niewiasta czyni to z własnego dobrowolnego namysłu a z żadney namowy, w takim razie używają wszelkich środków odprowadzenia nieszczęśney ofiary od iey przedsięwzięcia, nieszczędząc nawet obietnic i datków—Nadto jest zawsze wyznaczona Kommissya której powinnością być exekucyi przytomną, ażeby na przypadek odstąpienia poświęcającey się od przedsięwziętego zamysłu niedozwalać bałwochwalczym kapłanom nawrócenia iey przez namowy, którym Stan ich duchowny wlekką daie powagę. Mimo tego, zwyczaj palenia się niewiast zbytek jest zakorzenniony i stał się charakterem narodowym, ażeby sposob zapobieżenia mu przez Anglików używany, mógł być skuteczny. Naynowsze wiadomości z Indyi wschodnich potwierdzają to.

Ostatnie tego rodzaju przypadki godne są uwagi, iuż to dla stałości poświęcających się nieszczęśliwych ofiar, iuż to dla okoliczności, które towarzyszyły im.—Dwie żony doktora *Nil-bazar*, pierwsza lat 25, druga naywięcey lat 17 mająca, pomimo wszelkich przełożeń nie dały się nakłonić od raz przedsięwziętego zamiaru. Po daremnych usiłowaniach widziała się nakoniec policyia zniewoloną do pozwolenia im ginąć w płomieniach stosu, na którym ciało zmarłego spalone być miało. Położono tylko warunek ażeby stos po złożeniu na nim martwych zwłoków nieboszczyka, pierwey podpalony zo-

stał i to ręką własną żon nim one wstąpią na niego. Mniemano, że tym sposobem widok płomieni przeymie ich obawą okropnych męczarni, na które się poświęciły, — lecz bez skutecznie. — Poznali to Bramini i początkowo niechcieli zezwolić, składając się, iż w podobnem postępowaniu zachodzi odstąpienie wiekami i prawem atwierdzonego zwyczaju, lecz nie mogąc nic wskórać a widząc stale zdecydowane niewiasty, przystali nakoniec. — Przygotowano stos ogromny obłożono go różnemi palmami materyałami, złożono na nim zwłoki zmarłego. — Co za widok okropny boleścią wszystkich przytomnych Europejczyków przeymujący! Zaledwie wzniosły się płomień, gdy starsza żon nieboszczyka, postępując zwolna bez zarzżenia ku stosowi, rzuciła się w posród szerzącego się ognia. — Za iey przykładem pospiesza młodszą, lecz nim padła ofiarą nieszczęsney ślepoty, obraca się do przytomnych i w te przemawia słowa. — Widzieliście iak pierwsza żona męża mego wypełniła powinność swoją. Patrzcie teraz iak i ia iey zadostę uczynić potrafię, a jeżeli niechcecie, ażeby przekleństwa nasze obarczały was, przestańcie odtag odwozić Indostańskie niewiasty od poświęcenia się płomieniom. — To rzekłszy znikła w płomieniach.

Druga teyże okropności scena, miała miejsce po śmierci zmarłego niedawno na ospę, *Raia Neapolu*. Wiadomo że wbrew wszelkiem usiłowaniom Rządu Angielskiego Indyjanie szczepienia ospy przyjąć niechcą. — W dzień nieszczęsney uroczystości Rezydent z całym swym orszakem przybrany w żałobę udał się pieszo w miejsce ofiary. Stos już stał przygotowany na bagnistym gruncie wysepki na rzece *Banimati*, której woda za świętą miana z iedney strony mury kościoła *Puspitnach*, z drugiej strony sam stos oblewała. Przy wstępie do świątyni przyjął Rezydenta i otaczających go Anglików, *Rai Guru* czyli Arcy Kapłan starzec wieku podeszłego siwizną okryty. Zalany był łzami, i uwiadomił Rezydenta że iedna z *Rais* czyli żon *Raia*, tegoż nałożnica i kilka niewiast domowych postanowiły, skończyć życie w płomieniach zwłoki nieboszczyka pochłonać mających. — Wskazał Anglikom miejsce skąd się przypatrywać mieli, i ubolewając nad nieszczę-

śliwą ofiarą udał się do wykonania obowiązku urzędowania swego. — W bojaźliwym oczekiwaniu patrzeli Anglicy na stos okropny, gdy odgłos *Sankha* czyli trąbki z muszli wyrobionej, przerwał smutne milczenie dając znać o nadchodzącej processyi. Szesnaścieletnia *Rani*, kobieta przesliczney urody, wspaniała i uymująca pierwsza pokazała się. Zdięta z siebie wszystkie ozdoby i zarzuciła na piersi obszerną zasłonę. Otaczającym ją Braminom krewnym i służącym rozdała klejnoty, słońce, konie, rozmaite wonie, i ubiory swoje, a przemowiwszy cicho słów kilka do stojących obok niey bliższych swych krewnych weszła na stos i tam usiadłszy, głowę nieboszczyka na łonie swoim oparła. Za nią postąpiła reszta niewiast i w oka mgnieniu stos ogarnęły płomień, które ją żywą jeszcze przed wzrokiem przytomnych na zawsze zakryły.

— Rzecz iest dziwna, piszy iedna z gazet Niemieckich, że wtenczas kiedy odbieramy z krain północnych, że tam dotychczas trwa pora ciepła iesienna, u nas nadzwyczajne panują zimna.

— Sejm związku Niemieckiego rozpoczął znou czynności swoje w dniu 21 b. m.

Liczba niewolników murzynów przywiezionych do Hawanny w ieden tylko dzień 29 Paźdźienika, wynosiła 1619 ludzi. Lękamy się mówi iedna z gazet Amerykańskich, aby niewyprzedano ich większej części w Luizyjanie.

— Samobójstwo w Paryżu co dzień staie się powszechneyszem. Niedawno spacerował po cmentarzu *du Pere la Chese* młody mężczyzna od 25 do 30 lat. Przypatrywał się rozmaitym grobom, i zastrzelił się przed pomnikiem Poety *Delille*.

— Pokazywano niedawno w Zast Retfort parę trzewików zrobionych z skóry scurzey. Skóra ta iest bardzo gładka i denkatna; na iedną parę tych trzewików upotrzebiono 6 skór.

— Powiadają, że w Madrycie ma być ustanowiona Policya wojskowa, która będzie pewnym rodzajem żandarmeryi, przeznaczonej dla bezpieczeństwa wielkich goscinców, na których często się teraz pokazują zbóycy i odzierają podróżnych.